

[Aksel Larsen.]

tiv fra den højtærede ministers side. Iværksættes aftrapningen, vil det sige, at pr. 1. april 1961 bortfalder 10 pct. af tøjskatten, hvorpå der bortfalder yderligere 10 pct. hver anden måned, således at vi i oktober 1962 endelig er blevet denne skat kvit.

Vort andet forslag vedrører lov om forskellige forbrugsafgifter, der oprindeligt blev vedtaget som lov nr. 44 af 14. marts 1955 og med samme motivering som lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, nemlig at befolkningens forbrug burde nedsættes på grund af valutasituationen. Ifølge denne lov, der senest er optrykt som lovbekendtgørelse nr. 149 af 31. marts 1960, svares der til statskassen en afgift på 50 øre pr. stk. af almindelige elektriske glødelamper, en afgift af lysstofrør på fra 2 til 5 kr. pr. stk., alt efter rørenes længde, en afgift af neonrør på 6 kr. pr. m og en afgift af sikringer til stærkstrømsanlæg på 10 øre pr. stk.

Formentlig er det ikke nødvendigt at bruge mange ord på at forklare urimeligheden i, at man beskatter befolkningens lysforbrug eller det simpelt hen uanstændige — og i øvrigt brandfarlige — i, at man beskatter elektriske sikringer. Disse skatter burde aldrig være pålagt. Det er på tide, de forsvinder.

Vort lovforslag går ud på, at stk. 1, 2 og 4 i nævnte lovs § 3 udgår, altså afgiften af egentlige belyningslegemer samt sikringer. Vi foreslår derimod ikke skatten på reklameartiklen neonrør ophævet.

De nævnte skatter er som allerede sagt ikke indført af fiskale grunde, men med henvisning til den engang i fortiden ugunstige valutabalance. De burde følgelig givetvis for længst være bortfaldet. I en tid, hvor man endog fra den høje regerings side taler om muligheden for skattelettelser, forekommer det os, at man bør begynde på de områder, vore forslag omfatter. Det kan naturligvis ved behandlingen af vore forslag overvejes, om også andre afgifter bør ophæves.

Jeg anbefaler vore to forslag til tingets velvillige og forhåbentlig hurtige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen har den højtærede indenrigsminister ordet for at fremsætte de for hans vedkommende i dag anmeldte tre lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om valg til folketinget, forslag til lov om ændring af valgretsaldere til folketinget samt forslag til lov om ændring i den kommunale valglov.*

Når disse forslag fremtræder som tre lovforslag i stedet for ét, skyldes det for så vidt rent tekniske forhold, som jeg kort nærmere skal redegøre for.

For det første skal lovforslaget om ændring af valgretsaldere, hvis det vedtages af folketinget, ud til folkeafstemning, hvorfor denne særlige lovændring er udformet både som et særskilt lovforslag og som en ændring i folketingsvalglovens § 1. Endvidere er det fundet hensigtsmæssigt, at ændringerne i den kommunale valglov også udformes som et særskilt lovforslag — det drejer sig her i øvrigt alene om ændringer, der er konsekvenser af de foreslåede ændringer i folketingsvalgløven.

Den vigtigste af de foreslåede ændringer går ud på en nedsættelse af valgretsaldere til 21 år, og denne ændring skal jeg derfor omtale først.

Under forfatningskommissionens behandling af valgretsbestemmelserne kunne der, som det vil erindres, ikke opnås enighed om, hvorvidt valgretsaldere skulle være 21 eller 23 år, og man besluttede derfor at lade spørgsmålet afgøre ved en folkeafstemning. Denne fandt sted den 28. maj 1953, og resultatet blev som bekendt en valgretsaldere på 23 år. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at befolkningens stilling til spørgsmålet om valgretsaldere efterhånden har ændret sig så meget, at det nu synes rimeligt og naturligt at søge valgretsaldere nedsat til 21 år, således at den fremtidig falder sammen med den almindelige myndighedsalder.

Ifølge grundlovens § 29 kan et lovforslag, der ændrer den valgretsaldere, der blev resultatet af afstemningen i 1953, først stadfæstes af kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsaldere har været undergivet en folkeafstemning, der ikke har medført bestemmelsens bortfald. Såfremt folketinget vedtager det nu fremsatte lovforslag om 21 års valgretsaldere, skal lovforslaget altså ud til folkeafstemning, og det er derfor som nævnt fundet